

[Kurt Brauer.]

hvornår vi får dem og sådan noget, var heller ikke alt for tydeligt. Det interessante var, at forsvarsministeren nu belærte hr. Arnfast og andre om, hvad denne senden dokumenter til Bruxelles drejer sig om. Jeg synes snart godt, at forsvarstilhængerne kunne få det slået fast. Hr. Arnfast står heroppefra og taler om, at vi har NATO-forpligtelser, som vi skal opfylde, og ministeren siger, at vi står skam ikke under kommando af nogen som helst, selv om han altså er i et dilemma, derved at vi altid sender det til høring dér, før vi vedtager det. I virkeligheden kunne man tænke sig, at vi vedtog og så sendte det derved til information, men det gør vi aldrig nogen sinde. Jeg synes godt, vi kunne vente os en lidt klarere præcisering fra forsvarsministeren af det forhold, for der er også folk blandt hans tilhængere, som ikke rigtig har begrebet sammenhængen i det.

Jeg er meget ked af, at hr. Søggaard finder mig letfærdig. Det var virkelig ikke min mening med mit første indlæg at lægge op til, at jeg skulle have en letfærdig holdning til disse problemer. Hvis jeg på nogen måde har anslået en tone, som kan være for munter til dette seriøse emne, eller på anden vis har brugt vendinger, som ikke er præcise nok, så må jeg meget beklage det, men jeg tror også, at hr. Søggaard efter en gennemlæsning af fortrykket, når det kommer, vil konstatere, at jeg faktisk forsøger fuldstændig at negligere mit eget partis forsvarspolitik, undlader at holde lange foredrag om SFs principielle holdning til forsvaret og prøver at sætte mig ind i deres situation, som mener, at NATO-politik er rigtig, prøver at finde ud af, hvilken argumentation man anvender dér, og spørger dem, hvorfor de ikke anvender argumentationsformer, som jeg har hørt fra andre NATO-tilhængere. Også fra mere fremskridtsvenlige officerer i Danmark har jeg hørt ønsket bragt til torvs om større fleksibilitet i forsvarsplanlægningen. Men det, man lægger op til, specielt fra hr. Arne Christiansens side, er en fastlåsnings. Det var det, jeg gerne ville have blandet mig i, og jeg er meget ked af, hvis det skal opfattes som letfærdighed. Det var virkelig dybt seriøst, at jeg blandede mig i det.

Dagsordenen fra hr. Søggaard, som den ligger nu, burde man i grunden kunne stemme for. Jeg håber da meget, at en eller anden udtænker en listig ændring af den, så man alligevel kan

komme til at stemme om det meningsmæssige indhold i den dagsorden, jeg står bag. Det skal nok lykkes, tror jeg – jeg ser på hr. Knud Jespersen, han smiler huldsligt til mig, så den kommer. Hvis det ikke skulle ske, så vil jeg i øvrigt sige, at man kunne sagtens stemme for, at vi skal nå til en positiv afslutning af forsvarsforligsforhandlingerne, for det må da selvfølgelig bestå i, at forsvaret nedlægges. Det er det mest positive, der kan ske, så ud fra den forudsætning burde jeg kunne stemme for hr. Søggaards dagsordensforslag. Men nu ser vi, hvad der sker. Dagsordensinstituttet er morsommere end som så.

Fuglsang (DKP):

Nogle talere, bl. a. hr. Honoré, har fremstillet det, som om det skulle være den egentlige baggrund for de tre partiers forespørgsel at få gennemført en ensidig dansk afrustning og med den nedrige bagtanke at lægge Danmark åbent for den store grimme ulv eller bjørn i øst. Det ligger der ikke noget om, hverken i forespørgselsens tekst, i de taler, der er holdt, eller – som jeg senere skal vende lidt tilbage til – i den dagsorden, som vi har foreslået, og hvad der ellers kan ske i den retning.

Forsvarsministeren kunne ikke lide udtrykket »den stupide hetz« og kunne dårlig forstå, hvad jeg dog kunne mene med det. Ja men jeg har da antruffet forsvarsministeren læsende, i hvert fald holdende en avis i hånden, og der er mange af dem. Det er svært at bestride, hvad der fylder aviserne dag ud og dag ind. Det samme – den samme stupide hetz, vil jeg gerne kalde det – er også foregået her i dag, mere eller mindre afdæmpet, mindst afdæmpet fra nogle af de partier, som har den ømmeste samvittighed, og som på en eller anden måde skal dulme den og måske også dulme deres vælgeres utilfredshed.

Men det, jeg kalder den stupide hetz, er jo også foregået på det mere officielle plan. Det er vel kun to numre tilbage, at vi i dette blad, vi får tilsendt her, Forsvaret i dag, så en meget stort opsat artikel i tekst og billeder, hvor man kunne læse fordømmende ting om Warszawapagtlandenes bevægelser og den trussel, som de udgjorde mod vores land. Jeg er faktisk spændt på, om man kan forvente en tilsvarende analyse og eventuelt også en tilsvarende fordømmelse af de USA-spionfly, jeg har omtalt, og som jo opererer helt oppe i den